

да закрепят основата, върху която градимъ бждеция си животъ. Испитанията въ живота не сж нищо друго, освенъ условия, чрезъ които се опитва, дали основата, на която сме поставили вече живота си, е трайна и устойчива. Какво виждаме въ съвременния свѣтъ? Че идеитъ, възгледитъ, знанията на съвременнитъ хора постоянно се рушатъ. Срещаме хора, които сж живѣли едва 50 — 60 години, и вече се намиратъ предъ развалинитъ на своя животъ. Вие още не сте завършили живота си, но следъ като го завършите, следъ като направите единъ цикълъ на движение, ще имате ли поне една основна идея, която ще занесете съ себе си? Какво ще запазите въ съзнанието си? Нека всѣки си даде отчетъ за това. Смисълътъ, сжщността на живота седи въ това, човѣкъ да запази въ съзнанието си една основна идея, която да носи съ себе си въ вѣчността.

Казвате: Ние учимъ цѣлъ животъ, придобиваме знания, трудимъ се, състезаваме се, караме се, натъкваме се на редъ противорѣчия, но какво ще занесемъ отъ всичко това съ себе си? — Всѣки самъ трѣбва да си отговори; всѣки самъ трѣбва да намѣри основната идея въ своя животъ, за която има смисълъ да работи, да се труди, да понася мжноти и страдания. Всѣки казва, че трѣбва да живѣе, да мисли по Божественъ начинъ, но въпреки това нито живѣе по Бога, нито мисли като Него. Хората говорятъ едно, вършатъ друго. Запримѣръ, мнозина казватъ, че трѣбва да бждатъ щедри, но какъ ще изявятъ тази щедростъ? Преди всичко, никой не може да бжде щедъръ, въ пълния смисълъ на думата, освенъ Богъ. Всички живи сжщества на земята сж осигурени. Всичко е предвидено за тѣхъ. Въ такъвъ смисълъ, щедростта е законъ за разширение на човѣшкото съзнание. Затова човѣкъ трѣбва да бжде щедъръ не за другитъ, но за себе си. Да бждешъ щедъръ, това не подразбира да направишъ нѣкакво добро, но да вземешъ отъ пълнитъ Божествени хамбари въ свѣта и да раздавашъ на ония, които иматъ по-малко отъ тебе. Ти си натоваренъ много — ще бждешъ щедъръ, ще дадешъ на другитъ, да се освободишъ отъ ненужния товаръ. Имашъ много пари, ще раздавашъ; имашъ много знания, ще раздавашъ. Ще раздавашъ отъ изобилието, което имашъ, да ти олекне. Ако не си щедъръ, ще бждешъ смачканъ, затрупанъ отъ тежестта на знанието, на богатството си. Въз основа на това, казвамъ: нещастията въ свѣта не се дължатъ на недоимѣкъ, на нѣмане, но на голѣмото добро,